

» Dessa kvinnor presenteras alltid som svaga offer medan de kämpar förtvivlat för sina liv och rättigheter. För våra ögon kanske kampen inte ter sig begriplig, men den existerar.

MONIRAH HASHEMI

**RECENSION
TEATER**

Från Kabul till Karlstad

Monirah Hashemi, från Afghanistan, är dramatiker och skådespelare och numera bosatt i Sverige. Nu är hon aktuell med uppsättningen *Sitaraha - The Stars*.

En liten scen, en skådespelare, enkel rekvisita; ett lakan, en färgglad sjal, en gyllene skål, men också högar med böcker och papper. Halima ska stenas för att ha blivit våldtagen av sin styvson på 2000-talet, Gul Begum har förlorat sin familj i kriget 1892 och Sara lever i 1980-talets inbördeskrig.

Monirah Hashemi fyller scenen direkt och låter dessa tre historier om tre olika kvinnor tvinnas runt varandra, sexuella övergrepp på lakanet, men kärleksfull flirt bakom den vackra sjalen och så krigets sorger och förlusten när sjalen blir ett dött knyte.

Man skulle kunna kalla det här ett slags vittnesteater, titelns "stjärnor" är dessa kvinnors berättelser som trots allt kan lysa upp den mörka himlapällen, Afghani-

stans mörka historia. Och Hashemi förenar otroligt vackert och uttrycksfullt pjäsens olika nivåer, det traditionella livets sånger, danser och åtbörder med just behovet, ja, ärendet att teckna ner och fylla alla dessa scenens pappersark och böcker – att dokumentera denna kvinnohistoria.

Men Hashemi förenar också något lustfyllt och levande, hennes pishpo-dans är helt magnifik, allt är inte bara smärta och förtryck och själva föreställningens skönhet och styrka säger också något om den afghanska kvinnans identitet.

Under samtalet efter föreställningen får Monirah Hashemi frågan om det finns några goda, några bra män överhuvudtaget i Afghanistan. Hon ler och säger nästan ömt: Ja, det är klart att det finns det.

TEXT **MARIA EDSTRÖM**
KULTURNYTT / SVERIGES RADIO

Sitaraha - The Stars visas under hösten av Riksteatern Värmland.

Du kan boka en föreställning på www.teaterdos.se

Föreställningen har producerats genom ett samarbete mellan Teater DOS, Simorgh Film och Riksteatern Värmland.

Aven publicerad i
globalarkivet.se